

İhtiyacımız Olan İki Miadı Dolmuşlar Arasında Tercih Yapmak Değildir. İhtiyacımız Olan Gerçek Bir Devrimdir.

Kesif bir koku tüm ülkeyi baştan aşağı kaplamış durumda.

İnsana nefes aldirtmıyor.

Milyonlarca insan, eski ile yeni
rejimin ideolojik mengenesinde sıkışmış vaziyette.

Bu cendereden çıkmak için insanlar bir umut ve kurtuluş yolu
aramakta.

Adeta patlamaya hazır, sonuna kadar haklı ve meşru bir öfke
toplumun tüm gözeneklerinde, tüm fay hatlarında birikmekte.

Bu enerji, bu öfke ne olacak?

Milyonlarca insanın toplumsal üretiminin şahsi gaspı üzerinde
yükselen kapitalist-emperyalist dünyanın kanlı çarkları
arasında kalıp, “mutlu, mesut” olacağını var sayarak heba mı
olacak?

Yoksa?

Yoksa, toplumu keskin sınıflara bölen bu kapitalist üretim
ilişkisinin neden olduğu tüm sınıfları, tüm toplumsal
ilişkileri ve bunlara can veren tüm yanlış fikirleri ortadan
kaldırmak, tüm dünyada insanlığın gerçek kurtuluşu yoluna
seferber olmak için komünist bir devrim mi yapılacak?

Tacizden, tecavüzden, hatta katledilmekten sıtkı sıyrılmış

kadınlar; aşağılanmak, horlanmak yetmezmiş gibi üstüne üstlük tezgahlarda, tarlalarda, inşaatlarda kölece sömürülen “göçmenler” ve yerli, çocuk ve yetişkin emekçiler.

Cinsel yönelimleri ve yaşam tarzlarından ötürü “cüzzamlı” muamelesine reva görülen LGBTQ bireyler.

Hakim din yerine, azınlık inançlarına mensup oldukları için “kılıç artığı” diye tehdit edilenler.

Türk olmadıkları için insan yerine dahi konmayan, başta Kürtler olmak üzere tüm milliyetler.

Doğaya ve hayvanlara yapılan zulmü kabul etmediği için “deli” yerine konan, dayakla, ölümle tehdit edilen aktivistler.

Toz pembe hayal kurmaları, gençliklerinin “delikanlılığı”, sosyal hayatın her alanında sorgulamaları ve yaratıcı olmaları teşvik edileceğine, aksine beynine ve bedenine zincir vurulan, mutaassıp, itaatkar, muhafazakar kalıplarla şekillendirilmek istenen milyonlarca çocuk ve genç.

Bırakın üretmelerini, sanatın, entelektüelliğin, bilimin temel ihtiyacı olan düşünme ve tartışma eylemine dahi tahammül edilmeyen, sansürle, hapisle korkutulan toplumun göz bebeği konumundaki insanlar.

18 senesini dolduran AKP iktidarına artık zerrece tahammülü kalmamış daha niceleri...

Tüm bu kitlelerin tam karşısında ise AKP’nin arkasında kümelenen, onun 2002’den beri İslamcılık üzerinden siyasi zaptı altına almaya başladığı hatırı sayılır orandaki yoksullar ve orta sınıflar bulunmakta.

“Ben Tayyip’in... kılı olayım” diyenler...

“Ezan susmaz, bayrak inmez” diyenler...

“Bir 15 Temmuz’u daha yaşamamak için silahlanıyoruz”
diyenler...

Komşularının listesini tutanlar...

Tüm bunlar halkı iki gerici kampa ayırıp bölmekte ve halkı karşı karşıya getirmektedir.

Ancak bunları sadece ve sadece Türkiye’nin bağrından sökün eden çelişkiler olarak görmek de son derece yanlıştır.

Zira Türkiye, parçası olduğu koca bir kapitalist-emperyalist metabolizmanın sadece bir parçasıdır. Ve bu, Türkiye’ye hasmı gibi görünen çelişkiler gücünü ve güçsüzlüğünü dünyayı talan ve sömürüyle ayakta tutmakta olan kapitalist-emperyalist metabolizmadan almaktadır.

Nasıl mı?

Gelin, *Yeni Komünizm*’in aktivistlerinden İshak Baran’ın bundan dört sene evvel, 15 Temmuz darbe teşebbüsünü irdedelediği **“Türkiye: Çelişkiler Patlama Noktasına Ulaştı”** başlıklı makalesine uzanalım. Ve uzun oluşu pahasına şu saptamayı birlikte okuyalım:

“AKP’nin İslamist siyasetin partisi olarak ortaya çıkması, ve partinin siyasi kurumlar ve toplum üzerindeki hükmünün pekiştirilmesi ve köklü tahkimatı, kapitalizmin-emperyalizmin temel dinamiği üzerinden gerçekleşmiştir –küreselleşmenin ‘modern’ kapitalist gelişmeyi ilerleten aman vermez güdüsü, ve bunun geleneksel değerler ve dinci ideolojinin yeniden güçlenmesinin kışkırtılmasına götüren gelişmelere yol açması, AKP’nin ‘dindarlık siyasetini beslemesi. Emperyalizm ile elele vererek palazlanmış olan AKP ‘serbest piyasa’ kapitalizmini savunmuş ve bununla gelişip boy atmıştı, ancak iktidarı ele geçirme güdüsü ile seferberlik, etrafında topladığı siyasi güçlerin ideolojik dirayet sahibi olmalarının sağlanması ve halkın bazı kesimlerine etkin tarzda hitap edebilmesi, bu bir ve aynı kapitalist gelişmenin temellerini alttan oymakta

olduğu dini ideolojiye (İslam'a) ısrarla dayandırılmaktadır. Başka bir deyişle, mutaassıp ve gericici romantik savunması ve propagandası yapılan, geleneksel yaşam tarzının temellerini bilfiil alttan alta oyan, bizzat AKP ve onun temsil ettiği eski ve yeni kapitalist girişimcilerin geniş kesimlerinin, içinde daha büyük bir yer ve rol elde etmek için can attıkları kapitalist dünya düzeninin dinamiğinin ta kendisidir. “

“Bir zaman önce, Bob Avakian derin bir öngörüşle bu olguya dikkat çekmiş, ve kendisi bunu ‘kapitalizmin temel çelişkisinin özgün bir tezahürü’ –yani, dünya çapında giderek insanları birbirine daha sıkı bağlayan, yüksek seviyede toplumsallaşmış üretim ile şahsi (kapitalist) temellük arasındaki çelişkinin özgün bir tezahürü olarak- isabetli ve çarpıcı bir şekilde belirlemiş ve tahlil etmiştir. Zenginlik, ileri teknoloji, ve imtiyazlar, küçük bir azınlığın elinde bir tarafta yığılırken, yoksulluk, ümitsizlik, eğitimsizlik ve bilinmezlik diğer tarafta birikmektedir. Bugün Ortadoğu ve Kuzey Afrika’daki siyasi arazinin çarpıcı özelliği haline gelmiş olan şey, emperyalizmle cihatçı İslamcı köktencilik arasındaki yıkıcı cepheleşme ve ölümcül dinamik, Avakian’ın ‘iki miadını-doldurmuşlar’ tahlilinde derin bir biçimde kavranmaktadır. “

“Burada birbiriyle ihtilaf içinde olarak gördüğümüz, bir yanda cihat öteki yanda McDünya/McHaçlı Seferi, sömürgeleştirilmiş ve ezilmiş insanlığın tarihsel olarak miadını doldurmuş tabakaları ile öbür yanda emperyalist düzenin tarihsel olarak miadını doldurmuş hakim tabakalarıdır. Bu iki gericici kutup, bir yandan birbirleriyle çatışırken, bir yandan da birbirini pekiştirmektedir. Eğer bu ‘iki miadını doldurmuşlar’dan birinin tarafını tutarsanız, ikisini de güçlendirmiş olursunuz.” ¹

Bu sözler Türkiye açısından ne anlama gelmektedir?

Geniş halk kitlelerinin çıkarları açısından bakıldığında ne İslamcı Tayyip Erdoğan’ın alternatifi “laik” Mustafa

Kemal'dir, ne de "laik" Mustafa Kemal'in alternatifi İslamcı Tayyip Erdoğan'dır; ne AKP'nin (ve şimdiki ortağı MHP'nin) alternatifi CHP'dir, ne de CHP'nin alternatifi AKP'dir.

Bugün AKP'nin İslamcı bataklığında boğulmamak için pek çok kişi Kemalizm'e sarılarak bir çıkış yolu bulacağını sanmaktadır. Kati surette kemikleşmiş Kemalist olmayan bu insanlarla tartışmak onları aydınlatmak bizim vazifemiz olmalıdır. Kendini ilerici, sosyalist olarak tanımlayan kesimlerin çeşitli değerler ve anlamlar atfederek tutunmaya çalıştıkları Kemalizm'in gerçekte ne olduğunu bilimsel açıdan ve tarihsel olgularla berrak bir şekilde bilmeleri, saplanıp kaldıkları bu ideoloji üzerine ciddi şekilde düşünmeleri gerekiyor.

Düşünün bir.

1921'in Ocak ayında, Türkiye Komünist Partisi'nin kurucusu ve önderi Mustafa Suphi ve yoldaşlarını, dönemin İslamcı önderleriyle el ele vererek, günlerce şehir şehir kovalayıp bir linç ortamında Karadeniz'in liman kenti Trabzon açıklarında hunharca boğduran Mustafa Kemal, bugün, nasıl gerçek bir kurtuluş yolunun aydınlatıcısı olabilir?

Bu katliamın ardından Londra'da Şubat 1921'de toplanacak olan konferansta İngiliz emperyalistlerinin teveccühünü almak için, *"Türkiye'de komünizm yoktur. Bütün cihan bizi milliyetçi olarak bilir ve milletimizin bağımsızlığını, haklarını ve menfaatlerini müdafaa eden kimseler olarak öyleyiz de. Şayet enternasyonalizm demekle bütün milletlerin bağımsızlık ve hukukuna saygıyı kastediyorsanız, o zaman evet, biz enternasyonalisttiz de. Diğer taraftan biz dinimize de bağlıyız. **Milli ve dini ruha aykırı olan komünizmin bizde nasıl bir tatbikat sahası bulabileceğini de anlamam.** Böyle bir ihtimal ancak Türk milletine karşı girişilen **bir suikastın** gerçekleşmesi halinde husule gelebilir"* diyen de gene aynı Mustafa Kemal'dir.²

2002'den beri yüzlerce ilericiyi, devrimciyi ve komünisti öldüren, milli ve dini ruha sürekli vurgu yapan Tayyip Erdoğan'ın bu noktalarda Mustafa Kemal'den geri kalan yanı var mıdır?

1923'de İzmir İktisat Kongresi'nde, "yabancı sermayelere lazım gelen teminatı vermeye her zaman hazırız ve arzu edilir ki, yabancı sermayesi bizim emeğimize ve sabit servetimize katılsın ve bizim için ve onlar için faydalı neticeler versin" diyen Mustafa Kemal'le³, emperyalist sermaye ile her masaya oturduğunda ağzına "kazan kazan" demeyi pelesenk eden Tayyip Erdoğan'ın her ikisinin de bağlı oldukları ve Türkiye/Kürdistan coğrafyasında yerleşik hale getirmeye çalıştıkları üretim biçimi açısından ne farkı vardır?

1927'de Fransızların, Adana'daki demiryolu işletmelerinde greve giden işçileri kurşunlatan Mustafa Kemal ile "sayemizde grevler kalkmıştır" diyen Tayyip Erdoğan, açık halk düşmanı siyasetlerde buluşmuyorlar mı?

20'ler ila 30'lar arasında Kürt kitlelerini katleden, süren ve asimile etmeye çalışan Mustafa Kemal ile bugün Kürdistan'ı yerle bir eden Tayyip Erdoğan aynı Türk şovenizmini köpürtmüyor mu?

Mesela Türkiye'de şu ana kadar yapılan bütün askeri darbeler Kemalizm bayrağı altında gerçekleşmiştir.

Halkın evlatları o bayrak altında kâh darağacında idam edilmiş, kâh işkenceye maruz kalmış, kâh İstiklal Marşı ya da "Türkiyem Türkiyem" nameleriyle taciz edilmiş, kâh kendilerine zorla Mustafa Kemal'in Nutuk'u okutulmuştur. Daha dün, Mustafa Kemal'in askeri Kenan Evren'in astığı Erdal Eren'e timsah gözyaşları döken Tayyip Erdoğan'ın cezaevleri, bugün binlerce Erdal Eren'le dolup taşmıyor mu? Yıllarca zindana mahkum edilen gencecik insanlar tıpkı 12 Eylül günlerinin baskı ve zorbalığına bugün de maruz kalmıyor mu?

Samimi olmak gerekirse tüm bunlar, bize bir hastalığın çaresinin bir başka hastalık olamayacağını göstermektedir.

Erdoğan'a karşı "Batılı değerlerin" simgesi olarak Kemalizm bayrağını, Kemalizm'e karşı da İslam'ın simgesi olarak Erdoğan'ın bayrağını sallamak dertlerin ve acıların çaresi olamaz. Her iki bayrak altında ne bugün büyük acılar içinde bulunan toplum ve daha genel olarak da insanlık kurtarılabilir, ne de sistematik olarak tahrip edilen doğa kurtarılabilir.

İhtiyacımız olan gerçek bir devrimdir. Zira, Baran'ın da dediği gibi:

"Görünümün altındaki gerçeğe nüfuz edip onu kavramak – bölgedeki ve şimdi Türkiye'deki çirkin ve tahrip edici gelişmelere yol açan derinde yatan çelişkilerin nasıl aynı zamanda köklü bir devrim için maddi temel teşkil ettiğini görebilmek – komünizm bilimini gerektirir. Bugün bunun anlamı, dünyayı kavramak ve değiştirmek için gereken daha bilimsel bir yaklaşım ve metoda ilişkin olarak Bob Avakian'ın gerçekleştirmiş olduğu çığır açıcı ilerlemeyi idrak etmek, anlamak demektir. Bunun çarpıcı örneklerinden biri şudur ki, bugünün dünyasında insanların karşı karşıya olduğu belli başlı meselelerden biri olan iki miadını-doldurmuşlar dinamiğini doğru kavrayabilmenin bütünsellikli çerçevesini bir tek Bob Avakian'ın ortaya koymuş olduğu yeni sentez bize temin etmektedir. Buna karşılık, yeni sentez ile donanmış olmamak ve ustalıkla kullanma becerisine sahip olmayış, bunun yerine uzun zamandır komünist hareketin başına bela olan bilim dışı anlayış ve unsurlara sarılmak, insanların siyasi İslam'ın yükselişi gibi yeni gelişmeleri doğru kavrayamamasına (mesela, ya emperyalizmin entrikalarının doğrudan bir ürünü ve enstrümanı olarak görmeye ya da içinde desteklenebilecek 'anti-emperyalist' bir öge tespit etmeye) yol açmış ve iki miadını-doldurmuşlar arasındaki çelişki karşısında felç olmayı beraberinde getirmiştir."

Peki nedir bu doğru analiz ve yaklaşımı bizlere verecek olan komünizmin yeni sentezi?

“Avakian komünizmin yeni sentezi hakkında şu izahatı yapıyor, ‘Esas itibariyle daha önceden elde mevcut olanlar üzerine inşa ederek, ama aynı zamanda daha önceki komünizm anlayışında onun esas olarak bilimsel olan niteliğine karşı giden, buna tezat karakterdeki bazı tali yanların çıkarıp atılması yoluyla, komünizm biliminin nitel olarak daha da geliştirilmiş olması işte bu yüzden önemlidir... Dolayısıyla komünizmin yeni sentezinin önemi, bilim olarak komünizmin, ve birçok sahada uygulanmasının, yeniden icat edilmişliği değil, komünizmin bu kilit alanlarda daha da geliştirilmiş olduğudur, ve bu da, sadece burada değil, bütün dünyada, bugün içinde yaşadığımız dehşet dünyasının ötesine erişme mücadelesini sürdürmek için insanlara nitel olarak yeni bir temel tedarik etmektedir.”

“Ortadoğu’daki ve dünyadaki duruma tahammül edemeyen herkesin acil olarak komünizmin bu yeni sentezi hakkında kendilerini bilgilendirmesi ve yeni sentezi kavrama cebelleşmesine girişmeleri ihmal edilmeyecek bir ihtiyaçtır. Türkiye’de ve başka yerlerde, yeni sentezde ustalaşmak ve onu kullanmak için mücadeleye girişecek çekirdek grupların, devrim için bir hareket ve – bu hedef ve kavrayışla giderek artan sayıda insan mücadeleye seferber ederek – devrimci insanlar üretme görevini üstlenecek öncü bir güç yaratmaya kendini adayacak insanların – hızlı bir şekilde – ortaya çıkması gerekmektedir. “

“Bugün halkı ezen durumun içinde yatan devrim ihtimallerini ortaya çıkarabilmek, onlar üzerinden harekete geçebilmek ve devrim potansiyellerini yakalayabilmek bu şekilde mümkündür.”⁴

Referanslar:

1. <http://yenikomunizm.com/turkiye-celiskiler-patlama-noktasina-ulasti/>

2. Atatürk’ün Bütün Eserleri (ABE), c. 10, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2003, s. 60.

3.ABE, c. 15, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2005, s. 145

4. <http://yenikomunizm.com/turkiye-celiskiler-patlama-noktasina-ulasti/>